

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 07 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, declarat de inculpatul

Leșan Oleg Tudor, născut la 09 ianuarie 1972 în s. Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, locuitor al or. Căușeni, str. Alba Iulia 42, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>25.02.2015 – 07.09.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.11.2015 – 04.12.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.03.2016 – 18.05.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 07 septembrie 2015, Leșan Oleg a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 03 septembrie 2014, orele 23.45, Leșan O., realizând scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere, și anume a ofițerului de urmărire penală al IP Căușeni, Noroșian N., și schimbării caracterului acesteia în interesul său și al fratelui său, pe nume Leșan B., în timp ce ofițerul de urmărire penală Noroșian N. se afla *în fața casei* acestuia din or. Căușeni, str. Alba Iulia 42 și documenta un accident rutier, în care a fost implicat automobilul poliției rutiere al IP Căușeni și automobilul pe care îl conducea Leșan B., inculpatul, intenționat, *i-a aplicat lui Noroșian N. o lovitură cu piciorul în spate și o lovitură*

cu pumnul în regiunea capului, pricinuindu-i leziuni corporale neînsemnate, în formă de tumefierea țesuturilor moi ale capului, acțiuni prin care inculpatul a atentat la relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoana publică care își îndeplinește obligațiile de serviciu.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a lovit pe nimeni, iar pentru faptul că a înjurat polițiștii a fost sancționat contravențional.

Necătând că inculpatul nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Noroșian N. a relatat că, la 13 septembrie 2014, activând în funcția de ofițer de urmărire penală al IP Căușeni, a investigat cazul accidentului rutier prin care automobilul inculpatului de model "Audi Q7" a tamponat automobilul de serviciu al IP Căușeni și a părăsit locul accidentului rutier. În timpul examinării automobilelor implicate în accidentul rutier și întocmirii procesului-verbal, inculpatul, ***ieșind din ogradă,*** a numit colaboratorii poliției cu cuvinte necenzurate, amenințându-i că-i va împușca, neconformându-se cerințelor de a se liniști. Pe neașteptate, ***l-a lovit cu piciorul în spate și cu pumnul după cap*** și fugind în ogradă, a continuat să înjure și să amenințe colaboratorii poliției cu răfuială fizică, aruncând cu pietre în ei. Ulterior, inculpatul a fost liniștit de 2 femei care au intrat în curte. Din cauza comportamentului agresiv al inculpatului a fost în imposibilitate să finiseze întocmirea procesului-verbal. Față de inculpat are pretenții de ordin moral.

Martorii Harjevschi A., Cuciuc V., Crîșmari T. și Diacenco S. au dat declarații analogice cu cele ale părții vătămate.

Martorii Leșan N. și Cebotari I. au confirmat că la poarta domiciliului inculpatului se aflau colaboratorii poliției, de la care au aflat că automobilul acestuia a fost implicat în accidentul rutier. Era gălăgie mare, iar inculpatul din ogradă le-a strigat polițiștilor "Ce căutați aici? Cărați-vă de la poartă."

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 199 din 16.09.2014, la partea vătămată Noroșian N. s-au depistat leziuni corporale neînsemnate sub formă de tumefierea țesuturilor moi ale capului.

Vina inculpatului a fost dovedită și prin orarul de serviciu al ofițerilor SUP al IP Căușeni prin care se atestă că partea vătămată a fost implicată în serviciu în ziua săvârșirii infracțiunii, graficul grupei operative, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2014 cu planșa fotografică, înregistrarea video prin care se atestă comportamentul agresiv al inculpatului care conștientiza că aplică violență asupra persoanei publice și acționează din răzbunare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, săvârșite în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează negativ, anterior a mai comis fapte socialmente periculoase, a conștientizat că aplică violență asupra persoanei publice în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, acționând din motive de răzbunare.

Instanța a concluzionat că sunt neîntemeiate argumentele apărării privind încetarea urmăririi penale din motiv că nu poate fi sancționat de două ori pentru aceeași faptă.

Or, nu există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație de violență săvârșită în privința lui Noroșian N. în scopul sistării activității lui de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul său sau al fratelui său. Din materialul cauzei rezultă că inculpatul a fost sancționat contravențional pentru ultragiarea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, fiind fapte distincte pentru care survine răspunderea separată conform diferitor norme de drept.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, din motiv că există o hotărâre judecătorească prin care a fost pedepsit pentru săvârșirea faptei date.

Apelantul a invocat că în privința lui a fost întocmit proces-verbal pentru ultragiarea ofițerului de urmărire penală aflat în exercițiul funcțiunii și amendat cu 500 lei.

Martorii Leșan N. și Cebotari I. au confirmat că el nu a maltratat poliștii.

Totodată, prin hotărârea definitivă a Judecătoriei Căușeni din 13 noiembrie 2014, el a fost recunoscut vinovat pentru faptul că la 13 noiembrie 2014, în jurul orelor 23.45, l-a atins cu palma peste cap, în mod jignitor pe Noroșian N., care își exercita funcția, documentând accidentul în care a fost implicat fratele său, Leșan B., fiind amendat cu 25 u.c.

Astfel, sentința este lovită de nulitate, fiind adoptată în contradicție vădită cu prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituție, art. 7 al Protocolului nr. 7 al CEDO, deoarece în hotărârea din 13 noiembrie 2014 și sentința din 07 septembrie 2015, învinuirea adusă inculpatului este una și aceeași, în circumstanțele date, urmând a fi dispusă încetarea procesului penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că urmărirea penală și examinarea cauzei în instanța de fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura legală, nefiind constatate încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Astfel, starea de fapt și de drept constatată de instanța de fond concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Totodată, probele puse la baza sentinței au fost obținute legal, fiind admisibile conform art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel este solidară cu concluziile instanței de fond privind condamnarea inculpatului, acestea fiind motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, fapta acestuia întrunind elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de fond corect a determinat și constatat corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de

infracțiune în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, săvârșite în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane.

Sunt neîntemeiate argumentele inculpatului că în hotărârea din 13 noiembrie 2014 și sentința din 07 septembrie 2015, învinuirea adusă inculpatului este una și aceeași, fiind indicată aceeași dată și aceeași oră, circumstanțe în care urmează a fi dispusă încetarea procesului penal.

Or, instanța de fond corect a statuat că inculpatul a fost sancționat contravențional pentru ultragiarea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, fapte distincte pentru care survine răspundere separată conform diferitor norme de drept.

Astfel, componența de infracțiune prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, conține semnele calificative diferite de cele ale componenței de contravenție prevăzută la art. 353 alin. (1) Cod contravențional, faptele inculpatului fiind calificate prin concurs.

Alegațiile inculpatului, precum că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, sunt nefondate, probele administrate, verificate în instanța de apel, dovedind, cu certitudine, săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate, fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de fond, amplu și temeinic și-a motivat sentința pronunțată, evaluând și apreciind probele în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului și fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din CEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO, Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Franței*).

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal, din motiv că există o hotărâre judecătorească prin care a fost deja pedepsit pentru săvârșirea faptei date.

Recurentul a indicat că instanțele de fond și de apel au dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită.

Nu recunoaște vina, iar pentru ultragiarea ofițerului de urmărire penală aflat în exercițiul funcțiunii, în privința lui a fost întocmit proces-verbal, el fiind amendat cu 500 lei.

Martorii Leșan N. și Cebotari I. au confirmat că el nu a maltratat polițiștii.

Totodată, instanța de fond nu a apreciat argumentele invocate de către inculpat în raport cu prevederile legislației pertinente, neglijând faptul că în cazul dat sunt prezente circumstanțe ce impun soluția încetării procesului, existând o hotărâre a instanței de judecată asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, și anume hotărârea Judecătoriai Căușeni din 13 noiembrie 2014, prin care a fost recunoscut vinovat pentru faptul că la 13 noiembrie 2014, în jurul orelor 23.45, l-a atins cu palma peste cap, în mod jignitor pe Noroșian N., care își exercita funcția, documentând accidentul, în care a fost implicat fratele său, Leșan B., prin care a fost amendat cu 25 u.c.

Astfel, sentința este lovită de nulitate, fiind adoptată în contradicție vădită cu prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituție, art. 7 al Protocolului nr. 7 al CEDO, fiind încălcate drepturile inculpatului, deoarece în hotărârea din 13 noiembrie 2014 și sentința din 07 septembrie 2015, învinuirea adusă inculpatului este una și aceeași, în circumstanțele date, urmând a fi dispusă încetarea procesului penal.

Colaboratorii poliției au încălcat flagrant prevederile Constituției și ale legislației penale, fiindu-i încălcate drepturile și libertățile, iar instanțele de fond și de apel, ignorând aceste ilegalități, au admis erori, fiind afectate hotărârile adoptate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența împrejurărilor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorilor Harjevschi A., Cuciuc V., Crîșmari T., Diacenco S., Leșan N. și Cebotari I., raportul de expertiză medico-legală nr. 199 din 16.09.2014, orarul de serviciu al ofițerilor SUP al IP Căușeni că partea vătămată a fost implicată în serviciu în ziua săvârșirii infracțiunii, graficul grupei operative, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2014 cu planșa fotografică, înregistrarea video prin care se atestă comportamentul agresiv al inculpatului, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, indicându-se motivele pentru care a fost respinse probele apărării instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor invocate în apelul de pe rol (*pct. 5. din decizie*).

Soluția instanțelor coroborează și cu următoarele împrejurări.

Potrivit art. 7 alin. (2) Cod penal, nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform hotărârii Judecătoriei Căușeni din 13.11.2014, Leșan Oleg a fost sancționat contravențional pentru faptul că, la 13.09.2014, orele 23.45, *aflându-se în ograda casei sale* din or. Căușeni, str. Alba Iulia 42, *l-a atins cu palma la cap în mod jignitor pe Noroșian Nicolai, care se afla în fața porții și documenta automobilul fratelui făptuitorului, Leșan Boris, adresându-se cu cuvinte necenzurate în adresa*

angajatului IP Căușeni. În aceeași perioadă de timp, Leșan Oleg, neieșind din ograda sa, striga în adresa angajaților IP Căușeni și INP, care se aflau în stradă în apropierea casei sale și documentau un accident rutier, cu cuvinte necenzurate și arunca cu pietre din ogradă în stradă.

Acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 353 Cod contravențional, ca ultragiarea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei și demnității ofițerului de urmărire penală, aflată în exercițiul funcțiunii, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris (f.d. 62).

Totodată, potrivit rechizitoriului și a hotărârilor contestate, inculpatul a fost condamnat pentru că la 13.09.2014, orele 23.45, Leșan O., realizând scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere, și anume a ofițerului de urmărire penală a IP Căușeni, Noroșian N., și schimbării caracterului acesteia în interesul său și al fratelui pe nume Leșan B., în timp ce ofițerul de urmărire penală Noroșian N. se afla în fața casei acestuia din or. Căușeni, str. Alba Iulia 42 și documenta un accident rutier, în care a fost implicat automobilul poliției rutiere al IP Căușeni și automobilul pe care îl conducea Leșan B., ieșind din ogradă, intenționat i-a aplicat lui Noroșian N. o lovitură cu piciorul în spate și o lovitură cu pumnul în regiunea capului, pricinuindu-i leziuni corporale neînsemnate, în formă de tumefierea țesuturilor moi ale capului.

Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, săvârșite în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane (f.d. 86, pct. 1., 2. și 4. din decizie).

În această consecutivitate se reține că Leșan Oleg a fost sancționat contravențional pentru ultragiarea, prin acțiune și verbal, a colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, deoarece, aflându-se în ograda casei sale, l-a atins cu palma la cap în mod jignitor pe Noroșian Nicolai, care se afla în fața porții, adresându-se cu cuvinte necenzurate în adresa angajatului IP Căușeni, și, neieșind din ograda sa, striga în adresa angajaților IP Căușeni și INP, care se aflau în stradă în apropierea casei sale, cu cuvinte necenzurate, și arunca cu pietre din ogradă în stradă.

Pe când, tot el, a fost sancționat penal, deja pentru aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, săvârșite în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, deoarece, în timp ce ofițerul de urmărire penală Noroșian N. se afla în fața casei acestuia, ieșind din ogradă, intenționat, i-a aplicat o lovitură cu piciorul în spate și o lovitură cu pumnul în regiunea capului, pricinuindu-i leziuni corporale neînsemnate, în formă de tumefierea țesuturilor moi ale capului, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 199 din 16.09.2014 (f.d. 35, 62, 86, pct. 1., 2. și 4. din decizie).

Din cele enunțate se observă clar și cert că semnele faptei prejudiciabile contravenționale diferă de cele penale săvârșite de Leșan Oleg, în aspectul locului,

acțiunilor concrete ale ultimului, scopului, caracterului și gradul prejudiciabil, și consecințelor survenite.

Prin urmare, aceste două fapte sunt distincte, adică inculpatul nu a fost supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatul nu a fost judecat anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Leșan Oleg Tudor, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 07 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integrală la 15 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco